

Kronika Uzlovací Regata 17. - 19. 3. 2023

V pátek v 18:25 se na nádraží sešlo 14 dětí (z toho 2 Ojřici) (ostatní Dvořečáci a Drakonoši dorazí na chaloupku,) 2 Ojřice, 1 psék a Dušan. Odjezd vlaku byl o necelých 15 minut později. Cesta proběhla jako normálně, všichni si po dlouhé době zas pokecali a uteklo to jak voda.

Po příchodu k chaloupce jsme se rozdělili do 4 družinek, vyndali si bačkůrky a připravili si nahoře ležení. A hned jsme se vrhli do uzlování. Někteří před výpravou doma pilně trénovali, někteří Drakonoši byli napřed díky hasičům, jiní se uzliky teprve učili. Ambulanták, loďák a zkracovačka nám před večerí trošku zamotaly prsty i hlavu. Poté proběhl v kolečku malý mezidružinkový turnaj, každá družinka vyslala jednoho zástupce na uzel. A konečně jsme si mohli jít nacpat bříska. Byly výborné fazole, které nám v noci provoněly a zahřály spacáky. V předsíni na nás čekala Terka s tácem plným všemožných věcí, které nám procvičily našeho pamatováka. 1 minutu koukat, zakrýt utěrkou a už si musíte vzpomenout na všech 20 věcí, které se na tácu válely. Prostě Kimovka. Poté už se hrálo městečko Palermo, malovalo se a hurá do pelíšku.

Nejstarší Ojři měli vyčkávat na své kamarády, kteří se v pátek večer bavili na plese, ale když se neobjevili do 2 do rána, napsali jim na dveře vzkaz (samozřejmě zašifrovaný), kde hledat klíče a chaloupka se zamkla.

Ranní ptáčata probudila i noční kaliče v brzkých ranních hodinách. A aby se probrali všichni, začali jsme den rozcvíčkou pravého horolezce; s lanem v ruce jsme společně běželi na hřiště, tam jsme si rozhýbali prstíky, zápěstí i celé ruce, aby se nám v průběhu dne uzle lépe vázaly. Poté jsme pokračovali s hygienou, aby nám lépe chutnala snídaně. S plnými bříšký jsme se vydali ven, kde pro nás měli ojřici připravená stanoviště. U Káji jsme stáli všichni na jedné plachtě a museli jsme vymyslet, jak ji pod námi otočit vzhůru nohama, když se nám to povedlo, naučila nás za odměnu dračí smyčku. U TomToma jsme museli napnout prověšené lano visící mezi houpačkami zkracovačkama, a poté nás naučil prusíkův uzel. U BíDý jsme se všichni museli chytit jednoho velkého lana a společnými silami na měl udělat daný uzel bez toho abychom ho pustili. A u Hroudice jsme museli ve dvojicích každý dát jednu ruku za záda a druhou s kámošem udělat daný uzel, poté nás naučila ještě dřevorubecký uzel.

K obědu byla polívka a maso s knedlíkem a špenátem, abychom byli silní jak pepeť námořník. O poledním klidu někteří hlídali Ojřiky nahoře v chalupě při spánku a někteří běhali a skákali přes potok. Potom byl ještě čas na dokončení družinových lodiček a poslední testovací jízdy před závěrečnou plavbou. Potom nám Šali donesl velké lano na šplhání (to ze kterého nás bolí ruce na tělocviku) a začala přetahovaná, Ojřici proti dětem, byl to dost vyrovnaný souboj, dokud nepřispěchal na pomoc Daník, to už děti neměly šanci ani se Šaliho pomoci, a ani odvěta nedopadla pro děti dobře, kdyby Ojřici chtěli, dotáhli by je až na fotbalový hřiště.

Ted' už před regatou zbývá jenom dopilovat a doučit se poslední uzly a můžeme se na to vrhnout. Začali jsme rozehríváním se v uzlovacím souboji mezi družinami a potom vypukla velká regata. Podle věkových kategorií, uvázat zadaný uzel, komu to trvalo nejdéle nebo nevěděl jak na to, bohužel vypadl a takhle se pokračovalo až do té doby, dokud nezbyl poslední uzlovač. Vítězi jsou: Kiki Kavková, Sofi Valová, Fanda a Vodoušek (zůstalo to v

rodině). “Co s těma Vodouchama do příště provedeme?” ptá se Šali v neděli na nástupu na nádraží a Tonde s uvázanou oprátkou v ruce nadšeně odpovídá: “já bych věděl...”.

V sobotu večer už proběhla jen vytoužená hra Upíři (výmysl Ojtrů a Ojtříků na výpravě na Lovětíně v roce 2017 a teď si to dětičky vyprošují:)), městečko Palermo a spát!

V neděli po zklamání, že “přece na každý výpravě v neděli je burger, proč teď ne?!” proběhlo vysávání, zametání, vytírání, sbírání, umývání, utírání... a dokonce jsme stihli i překážkovou dráhu na houpačkách. A za svitu jarního sluníčka jsme se vydali na vlak, ve kterém se s náma všema Tonda rozdělil o jeho vysoutěženou veelkou čokoládu a zbytek snědl na postání než jsme dojeli do Jihlavy, to musel být hlad a hlavně ta žíža potom!...

Tak jsme si zase zablblí a něco nového se naučili, tak zase brzy!

Ahoj!

Hroudice a Vodouchová